

2. September. Man maatte regne med, at Prisen for et 4 kg Rugbrød vilde stige i København fra 93 Øre til mindst 1 Kr. 50 Øre, i Provinsen fra 92 Øre til 1 Kr. 49 Øre, og at Prisen for Sigtebrød vilde stige fra 30 til 41 Øre og for Franskbrød fra 31 til 37 Øre. Af Rugbrødsprisens Forøgelse med 57 Øre vilde 29 Øre gaa til Landmændene. Dernæst vilde forøgede Transportudgifter (navnlig ved større Transport af Rug fra Jylland til Øerne), Tørringsudgifter og Oplagringsudgifter samt Forrentningsudgifter vedrørende det oplagrede Korn løbe op til ca. 18 Øre pr. Rugbrød. Endelig regnede man med, at Møllerne skulde have 3 Øre, Bagerne 7 Øre af de resterende 10 Øre.

Lovforslaget fik Tilslutning af Ordførerne for de fire største Partier, fra *Venstres* Side med Fremhævelse af, at de Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med Brødkornsdyrkingen, nu var ordnet forsvarligt. *Retsforbundet* mente ikke, at Fordyrelse af Hvedebrød og Hvedemel til Husholdning for at gøre Rugbrødet billigere kunde have større Interesse, og vilde ligesom ved Gennemførelsen af den Lov, der nu skulde forlænges, hverken stemme for eller imod. *Kommunisterne* sympatiserede ikke med Lovforslaget, fordi de ikke var Tilhængere af, at man forhøjede Franskbrøds- og Sigtebrødspriserne for at holde Rugbrødsprisen nede. De var Tilhængere af, at enhver Stigning af Rugbrødsprisen blev forhindret, men ikke paa den i Lovforslaget anviste Maade, det vil sige, at man gav Forbrugerne i den ene Haand, men tog det af den anden med det samme.

Spørgsmaalet om *Rugbrødsprisernes Stigning* var overhovedet Hovedemnet for Forhandlingerne om Sagen. Alle Partiernes Ordførere ønskede gerne noget nærmere belyst, hvorledes Prisstigningen kunde blive saa stor. Uden for Ordførernes Kreds tog *Valdemar Sørensen* (R. V.) til Orde for, at der blev truffet en almindelig Ordning med Hensyn til Brødspriserne, ikke blot en partiel Ordning med Hensyn til Arbejderklassen og de allervanskeligst stillede. Han mente, at Statens Formueforbedring gennem de senere ret vanskelige Aar var saa stor, at der fra den Side kunde gøres en Indsats for at holde Brødprisen nede paa et rimeligt Niveau, og nævnte som en almindelig Betragtning i Befolkningen, at de Millioner, som en samfundsmæssig Ordning af Brødspørgsmaalet vilde kræve, ifald de ikke kunde findes andre Steder, kunde skrives paa Nationens fremtidige Regnskab paa lignende Maade som de Beløb, der udbetales den Del af Befolkningen, som sælger sine Produkter sydpaa. Og *Kristen Amby* (K. F.) erklærede, at han vilde stemme imod Lovforslaget, hvis der ikke efter den forestaaende Udvalgsbehandling opnaaedes Sikkerhed for,